

РЕШЕНИЕ

№ 882

гр. София, 12.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2019 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7336** по описа за **2019** година докладвано от съдия Боряна Бороджиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение /без номер и дата в кориците на делото/, постановено по н.а.х. дело №9138/2018 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 23-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ Наказателно постановление № 51/04.04.2018 издадено от Председател на Комисия за регулиране на съобщенията /КРС/, с което на [фирма] /сега [фирма] е наложено административно наказание – имуществено санкция в размер на 500 /петстотин/ лв. за нарушение на чл. 228, ал. 1, т. 5, пр. 1 от Закона за електронните съобщения.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН решението е обжалвано от [фирма], чрез процесуалния му представител-юрисконсулт П., с искане то и потвърденото с него НП да бъдат отменени. С касационната жалба е заявено е искане за присъждане на разноските по делото.

Наведените касационни основания за оспорване са за нарушение на закона и допуснати съществени нарушения на процесуални правила- чл. 348, ал. 1, т. 1 и т.2 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, подробно аргументирани в жалбата.

В срока по чл.163, ал.2, вр.чл.228 АПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, ответникът-административно-наказващият орган /АНО/ не депозира писмен отговор по

касационната жалба.

В о.с.з. пред Административен съд София-град касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт Г., който оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 09.09.2014 г. жалбоподателят във въззивното производство / и касатор в производството пред АССГ/ е сключил с Е. Н. Договор № СФ 341199 за предоставяне на електронна съобщителна услуга. На 14.07.2017 г. между страните е сключено допълнително споразумение което не съдържа цена на пакета. Въпросното обстоятелство било констатирано от свидетеля Г. старши специалист в ГД "Контрол на съобщенията" на КРС, при извършена по повод подадена жалба проверка по случая. Свидетелят описал констатираните обстоятелства в констативни протоколи, въз основа на което е съставили АУАН № С-016/21.02.2018 г. Въз основа съставения АУАН, при идентично фактическо описание на нарушението и давайки му аналогична правна квалификация, Председателят на КРС издал атакуваното наказателно постановление, с което наложил на дружеството имуществена санкция в размер 500 лв.

При така установеното от фактическа страна, за да потвърди НП, СРС е обусловил изводи, че АУАН е съставен, съотв. НП-издадено от компетентни органи, спазени са процесуалните изисквания и при правилно приложение на материалния закон.

Решението е неправилно.

Доводът за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила е основателен. Нещо повече, вярната оценка на основателността на така релевирания от касатора е довод, изисква да се признае, че във въззивния съдебен акт по същество липсва приетата за установена фактическа обстановка, съответна на императивно предписаното му от процесуалния закон съдържание и реквизити, което е и основният му порок-чл.305, ал.3, вр.чл.317 НПК, вр.чл.84 ЗАНН.

Суверенно право на решаващия съдебен състав е да формира вътрешно убеждение, но това следва да стане при обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства по делото, обективирано в мотивите на съдебния акт, което в конкретния случай не е било сторено. Въззивната инстанция всякога е длъжна да даде отговор на възраженията и доводите на страните независимо дали ги счита за основателни или не и дали ги уважава или не. Този именно отговор е израз на задължението на въззивна инстанция, която е и контролна такава - да провери изцяло законосъобразността на НП. Резултатът от тази проверка не може да е формален. Той винаги трябва да бъде обективиран по делото - в мотивите на въззивния съдебен акт, така че да стане достояние на страните, а страната, която е изтъкнала довод в хода на

съдебното производство, да узнае и проследи начина на формиране на волята на съда, по силата на която аргументите са или не са уважени. Всяко отклонение от принципите на чл. 13 и чл. 14 от НПК представлява съществено процесуално нарушение.

В крайна сметка въззивната инстанция е пренебрегнала процесуалното си задължение, произтичащо от чл. 339, ал. 3 НПК, вр.чл.84 ЗАНН да изложи ясни, точни, изчерпателни и законосъобразни мотиви по всички основни фактически и правни въпроси, за разрешаване пред нея. В оспореното решение напълно липсва отговор на твърдението на жалбоподателя за несъставомерност на деянието /т.2 от жалбата до СРС/ и самостоятелен анализ на събраните по делото доказателства. Без коментар е останал факта, че на 14.09.2017 г. е било сключено допълнително споразумение към Договор № СФ 341199/14.09.2017 г., с което единствено е продължен срокът на договор № СФ 341199/14.09.2017 г. до 17.09.2018 г., при изрично вписано в т.1 от допълнителното споразумение, че всички клаузи по описания договор остават същите, доколкото не са променени от споразумението. Не става ясно защо СРС е приел, че допълнителното споразумение има характеристиката на индивидуален договор по смисъла на чл. 228, ал. 1 ЗЕС, след като в случая се касае единствено до изменение на срока на действие във вече сключен договор между страните, но не и на цената-чл.228, ал.1, т.5, предл.1 ЗЕС, каквато е правната квалификация на твърдяното нарушение, предмет на АУАН и НП .

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, упражняван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания /чл.218, ал.1 от АПК/, с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани с правораздавателната власт на въззивната инстанция, съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. При липсата на изчерпателни фактически и ясни правни изводи в мотивите към решението относно релевантните за процесуалната и материалната законосъобразност на издаденото НП обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, касационният съд на практика не може да осъществи дължимия от него контрол за законосъобразност. Недопустимо е АССГ да постанови акт, който замести този на решаващия съд, което би лишило страните от една съдебна инстанция по фактите и приложението на закона.

Извън горното, настоящата инстанция служебно констатира данни от мотивите на решение № 1111/22.02.2019г. на АССГ по адм.дело № 9732/2018г. и на решение от 10.08.2018г. по нахд № 9139/2018г. на СРС, че касаторът по настоящото дело [фирма] е наказан с НП № 52/04.04.2018г. за извършено нарушение по чл.228, ал.1, т.5 от ЗЕС във връзка със сключено със същия абонат допълнително споразумение към договор № СФ341199 от 14.09.2017г., но за друг от изброените реквизити на разпоредбата – срокове на плащане на предоставяната услуга, като с окончателното решение на касационната инстанция това НП е потвърдено. Тъй като от една страна касационната инстанция следи за спазване на материалния закон служебно, а това включва и преценка за спазване на чл.17 от ЗАНН, а от друга страна не разполага в това производство с НП № 52/04.04.2018г. на ответника по касация, то въззивният съд при новото разглеждане, следва да изиска служебно НП № 52/04.04.2018г. на Председателя на КРС, което следва да се намира по нахд № 9139/2018г. на СРС, да

го приложи по настоящото дело и да обсъди приложение на чл.17 от ЗАНН във връзка с чл.228, ал.1, т.5 от ЗЕС, в случай че се установи идентичност на допълнителното споразумение, сключено от касатора и конкретния абонат, във връзка, с което са издадени двете НП - № 51 и № 52 от 04.04.2018г.

По изложените съображения АССГ, XX касационен състав намери, че релевираното основание по чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН е осъществено, което налага отмяната на решението на СРС, НО, 23-ти състав и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.2 и чл.222, ал.2, т.1 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение, постановено по н.а.х. дело №9138/2018 г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.